

KIRKENS
BYMISJON

Spør meg hvordan det går og du vil ikke få svar

Om det å leve med erfaringer av oppvekst med rus på godt og vondt?

Hvem er jeg?

- Elisabeth Lied
- «Voksent» barn av en alkoholiker
- Opplevd vold i hjemmet
- Utdannet barnevernspedagog og jobbet i barneverntjenesten i mer enn 10 år
- Drevet helge- og ferietilbudet Ventilene i, og utenfor Kirkens Bymisjon i over 20 år
- Drevet Ventilene Viste Strandhotell i 8 år
- Er norsk representant for EUs Young Carer sin arbeidsgruppe, vært i parlamentet flere ganger for å snakke om ulikheter i Europa med tanke på denne målgruppen, holdt innlegg i Tyskland for politikere om barns rettigheter og litt sånn snacks
- Var deltaker i barnevernpanelet under Lysbakken
- Grunnlegger av Barn Av Rusmisbrukere

Hvem er jeg?

Hvem er jeg?

Tilhørighet med pinnsvin

Hvordan skape tilhørighet når alle piggene er ute?

KIRKENS
BYMISJON

Pinnsvinadferd

- Kommer for sent
- Setter seg bakerst
- Unngår blikkontakt
- Hette og/eller headsett
- Tester grenser
- Slenger med leppa

Rett og slett utilnærmelige... De vil ikke ha kontakt?!

Hvordan går det?

- Hvor er tilliten?
- Hvor er relasjonen?
- Hva er det som går?
- Hvilken dag spør du på?
- Ingenting er svart eller hvitt
- Trusselen bak spørsmålet
- Målet med samtalen er satt for min skyld?

Under piggene er kanskje en skjult historie du aldri har hørt

Tilknytning – også i skolen

- En risikosport for ungdom med vonde erfaringer
- Tillit koster - voksne forsvinner, svikter eller skader
- Tryggeste å ikke slippe noen inn
- Å møte disse ungdommene med enda mer avstand, eller kontroll, forsterker bare forsvarerne deres (det som virker på trygge barn/ungdom, fungerer ofte dårlig på de utrygge som vi bruker det mest på)

Hva betyr dette i klasserommet?

La oss prøve å være konkrete

**Vi møter pinnsvinet
der pinnsvinet er
(fritt oversatt fra
Kirkegaard)**

- Relasjon før reaksjon
Stopp og tenk:
Hva handler dette utbruddet om?
Hvordan kan jeg være den trygge akkurat nå?
- Se forbi adferden
Still deg spørsmålet:
Hvem er dette barnet/ungdommen når det ikke har det
vondt?
- Vær forutsigbar
Barn/ungdom som bærer med seg traumer trenger å vite
at du mener det du sier, og at du er der i morgen også -
uansett
- Gi små drypp av anerkjennelse
Ikke undervurder kraften av å si «jeg er glad du kom i dag»,
selv om de sitter med hetta på

Når skolen blir en piggefri plass

- Skolen som motvekt
- Traumesensitivt
«Hva har du opplevd» vs «Hva feiler det deg?»
- Lærere har makt
Bruk den godt, varmt og positivt
- Vær den voksne som endrer fortellingen ungdommen har om seg selv

De aller minste

Når språket ikke strekker til

- Små barn hører, ser, føler og forstår mer enn vi tror
- Mangler språk og/eller begreper
- Kan tidlig føle på skam og skyld
- Kan ta tidlig ansvar
- Slår ut i fysisk uro/plager/symptomer

Å være tilstede

- Trygghet er alltid viktigst
- Relasjon
- Hva betyr å være tilstede?
- Rutiner og forutsigbarhet
- Hva når dere ikke er der?

Å snakke med sånne små

- Mange synes det er vanskelig
- Vi bagatelliserer nesten på refleks
- Tydelighet, men ikke nødvendigvis introdusere
- Vær nysgjerrig
- Faktisk lytte
- Fokuser på følelsene og bekreft/gjør følelsene lovlige
- Vær alltid ærlig
- Samarbeid – på ordentlig – med andre instanser

Også blir man «voksen»

- Det er tungt å ta tilbake, en barndom som er tapt
- Og for hvert mislykket forsøk, blir en bare mer forlatt
- Barndommen varer i generasjoner?
- Vanskelig å være voksen når man ikke har fått vært ordentlig barn
- Det går ofte bra, men det betyr ikke at vi ikke har behov

**Våg å bli en som
tåler!**

«Det viktigste vi kan gjøre for barn og unge som har det vondt, er å være voksne som orker å stå i nærheten av smerten deres»

Inga Marte Torkildsen

Det er ikke lett, men det er ikke umulig!

Start med å se hva som er under de piggene...

Tør dere det, så kan dere skape et rom der piggene får hvile

